

Ohlášky – neděle 23. 10. 2022

Dnes prožíváme **30. neděli v mezidobí**.

- Pátek 28. 10. – **Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů**
- Příští neděle 30. 10. 2022 bude **31. neděle v mezidobí**.

***

- Neděle 23. října je v letošním roce **Misijní nedělí**, sbírka z této neděle bude věnována na podporu **Papežských misijních děl**.
- Pátek 28.10. je poslední pátek v tomto měsíci proto vás všechny zvou v 17:15 na poslední **Meditaci s varhanami** a v 18:00 na tradiční **Chvály** v našem kostele.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út, St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

***

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář, administrátor farnosti
+ 420 603 845 460

Václav

č. 48 (2022)
23. 10. 2022

30. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 30. týdne v mezidobí

Neděle 23. 10. - **Lk 18,9-14:** Modlitba není jen otázkou správně zvolené formulace. Jde o postoj člověka vůči Bohu. Modlit se mohou všichni lidé, zbožní stejně jako velcí hříšníci. Ale modlitba vyžaduje otevřít své srdce před Bohem a současně být pravdivým k sobě. Právě pokrytectví, namyšlenost, pohrdání jinými, obyčejnými, hříšnými lidmi, „zavírají“ nebe. Otevřít své nitro před Bohem znamená, odhalit celý svůj svět smýšlení a pohledů na sebe i na svět. Samospravedlnost před Bohem nikdy neobstojí. Naopak pravdivost je řečí Boha. Nejde tu samozřejmě o falešnou pokoru, která je vždy komická a k dialogu s Bohem nemůže patřit. Znamením hluboké modlitby bývá radost, nikoli však ze sebe, ale z Boha!

Pondělí 24. 10. - **Ef 4,32 – 5,8:** I v odpouštění a vydávání se druhým máme být Jeho obrazem. Právě přirozený stud mi může pomoci, abych žil jako „děti světla“.

Úterý 25. 10. - **Ef 5,21-33:** Jako Kristus miloval církev, tak ať církev miluje Krista! Rodinné vztahy jsou zde povýšeny na vzájemnou, oboustrannou, stejně velikou lásku. Nezbyvá, než z toho vyvodit důsledky...

Středa 26. 10. - **Ef 6,1-9:** Výchovou, zodpovědností za druhé, mám podíl na jednání Boha s námi. Uvědomuji si, že i v této oblasti jsem jeho obrazem?

Čtvrtek 27. 10. - **Ef 6,10-20:** Následování Krista vyžaduje i připravenost na duchovní boj. Jsem si toho vědom, neutíkám před tím?

Pátek 28. 10. - **Lk 6,12-19:** Náš Pán si vyvolil svých dvanáct po noci, kterou strávil v modlitbě. Dokážu s Ježíšem bdít a modlit se za nástupce apoštolů, ustanovené i v mé vlasti?

Sobota 29. 10. - **Lk 14,1.7-11:** Láska k Pánu ať spočívá v radosti z Jeho přítomnosti. Ani nemusím trvat na nejbližším místě u něj. Model pro uspokojivé vztahy v církvi!

Podobenství o cestě II

Papež Jan Pavel II. se o tento vzájemný respekt mezi náboženstvími hodně zasazoval. Opakovaně v Assisi organizoval „Světové dny modliteb za mír“, kam zval představitele různých náboženství. Vybízel nás, abychom rozpoznávali „zárodky Slova“, které jsou přítomné a působí v různých náboženstvích:

Tyto „zárodky Slova“ jsou odrazem jedinečného Slova Božího, které se stalo tělem v Ježíši Kristu. Jsou uskutku Duchem svátým, který „vane, kam chce“ (J 3,8). Právě prožíváním toho, co je dobré v jejich vlastních náboženských tradicích, a následováním hlasu vlastního svědomí odpovídají vyznavači jiných náboženství na Boží pozvání a jsou spaseni v Ježíši Kristu, i když ho neuznávají za svého Spasitele. Právě skrze dodržování pravidel a jednání v souladu s morálním řádem a autentickým náboženským smyslem prosvítá paprsek Boží moudrosti. Přesněji řečeno, na základě přítomnosti a působení Ducha prvky dobra ve všech různých náboženstvích tajemně připravují srdce, aby mohla přijmout plné zjevení Boha v Ježíši Kristu.

Vícekrát jsem měl příležitost cestovat do Svaté země. Když se tam modlím se svými židovskými bratry u Zdi nářků, pokaždé jsem rozechvělý. K tomu musím ještě podotknout, že ze všech jmenovaných náboženství existuje velmi úzké spojení právě mezi judaismem a křesťanstvím, které bychom mohli popsat jako vztah staršího a mladšího bratra. Apoštol Pavel o tom nádherně mluví v listu Římanům v kapitolách 9 až 11. Jak bychom mohli v této horlivé modlitbě našich bratří židů u Zdi nářků a v jejich radosti pominout působení „Ruah Ha Kodeš“, Ducha Božího, Ducha svátého?

Měl jsem také možnost vyrazit na několik treků do Sinajské pouště. Pokaždé nás doprovázel beduínský kmen. Ráno a večer, když jsme se modlili denní modlitbu církve (breviář) nebo slavili mši svátou, ti nejstarší z nich se modlili na koberečku prostřeném uprostřed pouště, klaněli se tváří směrem k Mekce. Vyzařoval z nich takový pokoj a dobrota, bylo to na hony vzdálené jakémukoli náboženskému fanatismu. Jak bychom ve způsobu jejich modlitby mohli přehlédnout zárodky Ježíšovy lásky?

Sám Ježíš mluví o těch, kteří ho neznají: „Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř.“ (J 10,16)

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)

Youcat (46. část)

Proč páté přikázání chrání tělesnou i duševní integritu člověka? Shrňme si v rychlosti důvody, které v současnosti hovoří proti celibátu. **Za první** je tu nešvar, že si někteří zvolili tento životní stav zjevně bez vnitřního přesvědčení. **Za druhé** je tu skandál se zneužíváním, který u mnoha lidí stojících mimo církev vyvolává dojem, že klerici jsou bez výjimky sexuální maniaci, což v žádném případě není pravda. Z původního velikého znamení existence jiného světa se však ve veřejném mínění stává nenápadně spíš ostudné antiznamení, protože oběťmi zneužívání ze strany kněží jsou většinou mladí lidé. Patrně se do kněžského úřadu vetřel nezanedbatelný počet nepovolaných mužů s nezralou sexualitou. Lze jen doufat, že to představení dovedou včas rozlišit. **Za třetí** je tu i nedostatek kněží, který se přičítá na vrub velkým překážkám, s nimiž je spojen život bez manželství. S tím souvisí stále větší počet farností, kde už se nemůže pravidelně slavit mše svatá, protože už v nich není kněz. Některé diecéze nemají takřka žádný kněžský dorost.

Existuje tedy hned několik důvodů, které hovoří pro zdobrovolnění kněžského celibátu. **Avšak je tu i jeden zásadní důvod, který naopak hovoří pro celibát – a tím je Ježíšův způsob života.** Ježíš žil zcela pro Otce. Na základě této jedinečné vazby s nebem se Ježíš zcela a bezvýhradně vydával pro lidi. Pověsti o tom, že měl také milenkou jménem Máří Magdaléna nebo že byl dokonce ženatý, jsou bohapusté výmysly spisovatelů druhé kategorie. Ježíš sám vybízel své blízké k následování své provokativní životní cesty. Už v prvotní církvi se zrodilo přesvědčení, že pro následovníky apoštolů, tedy pro dnešní biskupy a kněze, je dobré, následují-li také Ježíšův způsob života.

(z knihy Youcat: Kurz víry)